

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
דינאמיק ג'ט אינג'נירינג בע"מ נ' יוניון מוטורס בע"מ
ת"צ 11293-07-19
סוג עניין: תובענה ייצוגית לפי חוק להגנת הצרכן
תאריך פתיחה: 04 יולי 2019
רמת היסיון: פתוח לציבור

בבית משפט המחוזי

בתל אביב

דינאמיק ג'ט אינג'נירינג בע"מ ח.פ. 513487082

בעניין שבין:

מרחוב המלאכה 13, לוד

ע"י ב"כ עוה"ד ברק רון

מרחוב דניאל פריש 3, תל אביב

טל: 03-6961105; פקס: 03-6961116

וע"י ב"כ עוה"ד אסף כהן

מרחוב ויצמן 72, תל אביב 6230801

טל: 077-3305520; פקס: 03-6206318

המבקשת

(התובעת)

נגד

יוניון מוטורס בע"מ ח.פ. 511487761

מרחוב יגאל אלון 67, תל אביב

המשיבה

(הנתבעת)

מהות התובענה: צו עשה, כספית.

סכום התביעה האישית: 2,374 ₪.

סכום התביעה הקבוצתית: בלתי ניתן להערכה, בתחום סמכותו של בית משפט נכבד זה.

בקשה לאישור תובענה כייצוגית

בהתאם לסמכותו על פי סעיף 8 לחוק תובענות ייצוגיות תשס"ו – 2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") מתבקש בית המשפט הנכבד כדלקמן:

- א. להורות על אישור התובענה המוגשת בד בבד לבקשה זו כתובענה ייצוגית.
- ב. להורות על מתן הסעדים המפורטים בבקשה ו/או על מתן כל סעד מתאים אחר בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד.
- ג. להגדיר את עילות התובענה ואת הקבוצה שבעבורה תנוהל התובענה בהתאם למבוקש בבקשה דן או בהתאם לכל הגדרה אותה ימצא בית המשפט הנכבד לנכון.



ד. לחייב את המשיבה לשלם גמול למבקשת בגין הגשת התובענה והבקשה וכן לשאת בשכר טרחת ב"כ המבקשת.

כל ההדגשות אינן במקור אלא אם נאמר אחרת.

פתח דבר:

1. המשיבה הינה אחת מיבואניות הרכב המורשות הגדולות בישראל. המשיבה מייבאת באופן בלעדי כלי רכב מתוצרת חברת TOYOTA (להלן: "טויוטה"), על דגמיהם השונים, שהינם מדגמי הרכבים הפופולריים והנמכרים ביותר בישראל. המשיבה משווקת את רכביה באמצעות סוכנויות מורשות מטעמה ובאמצעות חברות "ליסינג" שונות.
2. המשיבה מפרסמת את הרכבים באתר האינטרנט שבבעלותה שבו היא מתארת את הרכבים ואת הפונקציות השונות הקיימות בדגמים השונים, לרבות ובמיוחד באמצעות **מפרט** שבו נזכרים כל התכונות/אביזרים/פונקציות הקיימות בדגם הרכב הרלוונטי.
3. ברם, בעוד **שציון מפורשות במפרט** הרכב מסוג טויוטה מדגם SUN היברידי (להלן: "סאן היברידי" או "הרכב"), **שקיימת** ברכב זה מערכת "כניסה חכמה", שהינה מערכת המזהה את השלט הרחוק של הרכב ושבאמצעותה נפתח הרכב מבלי שנדרש לעשות שימוש בשלט הרחוק או במפתח "רגיל" (להלן: "כניסה חכמה"), בפועל סוג הרכב האמור **אינו מצויד** במערכת מסוג זה.
4. לא יכולה להיות מחלוקת שמדובר באי התאמה, בלשון המעטה, בין מפרט הרכב לבין מצב הדברים בפועל והמשיבה אף **מודה בכתב** שכך הם פני הדברים. יתר על כן, לאור פניית המבקשת, המשיבה גם **שינתה את המפרט** והתאימה אותו למציאות.
5. בנסיבות אלה, ברור שמקום בו רוכשי הרכב **שילמו** סכומי כסף, בין היתר, בעבור **מערכת שאינה קיימת ברכב בפועל**, על המשיבה לפצות את לקוחותיה לכל הפחות בשווי התקנת המערכת החסרה.
6. לפיכך, מוצע להגדיר את הקבוצה באופן הבא:
- כל לקוחות המשיבה שרכשו רכב טויוטה מדגם סאן היברידי ורכבם נמסר להם ללא מערכת כניסה חכמה, בכל מהלך התקופה שבמפרט הרכב נרשם שקיימת ברכב מערכת כניסה חכמה.
7. לחילופין, מתבקש בית המשפט הנכבד להגדיר את הקבוצה באופן אחר בהתאם לשיקול דעתו.



העובדות :

הצדדים :

8. המבקשת הינה חברה פרטית המאוגדת ופועלת בישראל בתחום הזיווד של כלי תעופה.

9. מנהל המבקשת הינו מר חנן אורפז (להלן: "חנן").

א' תדפיס פרטי המבקשת כפי המצוי ברשם החברות מצורף כנספח א'.

10. המשיבה הינה חברה פרטית מוגבלת במניות הרשומה והפועלת בישראל, שהינה היבואנית המורשית הבלעדית של רכבים מסוג טויוטה, על דגמיהם השונים. כאמור, המשיבה משווקת את רכביה בעצמה, באמצעות סוכנויות מורשות הפזורות ברחבי הארץ, ובאמצעות צדדים שלישיים כגון חברות "ליסינג".

ב' פרטי המשיבה כפי המצוי ברשם החברות מצורף כנספח ב'.

ג' צילומי מסך מאתר האינטרנט של המשיבה מצורפים כנספח ג'.

מצג השווא :

11. המשיבה מפרסמת את רכביה, בין היתר, באמצעות אתר האינטרנט שלה שבו ניתן לבחור (על ידי לחיצה), את דגם הטויוטה הרצוי ולאחר מכן לקבל מידע בהקשרו. לאחר מכן, באמצעות הלחיצה על הכפתור שכותרתו "הורדה ו/או צפייה בקטלוג" ניתן לצפות במפרט של הרכב שבו מנויים כל התכונות/הפונקציות/איבזור של הרכב הנבחר (להלן: "המפרט").

ד' צילומי מסך מאתר האינטרנט של המשיבה מצורפים כנספח ד'.

12. אתרי האינטרנט של הסוכנויות המורשות של המשיבה הינם למעשה אותו אתר אינטרנט של המשיבה עצמה (כולם מתחילים באותה כתובת), כולם זהים לגמרי ובכולם, לאחר בחירת הדגם הרצוי, ניתן לצפות במפרט של הרכב הנבחר באמצעות לחיצה על הכפתור שכותרתו: "קטלוג להורדה. לנוחותך, קטלוג הרכב בפורמט PDF להורדה".

ה' צילומי מסך לדוגמא מאתרי האינטרנט של סוכנויות המשיבה מצורפים כנספח ה'.

13. המפרט המוצג לאחר הלחיצה על הכפתור הרלוונטי באתר האינטרנט של המשיבה והמפרט המוצג לאחר לחיצה על הכפתור הרלוונטי באתר האינטרנט של כל אחת מהסוכנויות המורשות, הינו אותו מפרט.



14. בנוסף למפרט, גם באתרי אינטרנט שונים העוסקים בתחום הרכב פורסמו כתבות (ככל הנראה כתבות יחסי ציבור מטעם המשיבה), במסגרתן נטען כי הרכבים המיובאים על ידי המשיבה, לרבות סאן היברידי, שודרגו והוסף להם אבזור רב, לרבות ובמיוחד כניסה חכמה, כשמאידך מודגש שלמרות השדרוג האמור המשיבה לא העלתה את מחירי כלי הרכב. ללמדנו כי הוספת מערכת הכניסה החכמה גם מהווה כלי שיווקי בידי המשיבה לקידום מכירותיה.

ו' כתבות לדוגמא עם סימון המקומות הרלוונטיים מצורפות כנספח ו'.

15. בחודש פברואר 2019 החליט מר אורפז לרכוש רכב לשימוש, באמצעות המבקשת. היות ומר אורפז שוהה רוב היום במשרדו בישראל וגם שוהה ימים רבים בחו"ל, עיקר השימוש ברכב הינו לצרכיו הפרטיים.

16. על מנת להחליט איזה רכב לרכוש, מר אורפז גלש באתרי אינטרנט של יבואני הרכב השונים ובחן את הדגמים שעניינו אותו. בין כלל האתרים בהם ביקר מר אורפז הוא ביקר באתר המשיבה ובמסגרת זו עיין במפרט הרכב מסוג סאן היברידי ובתוך כך אף ראה שעל פי המפרט קיימת ברכב מערכת כניסה חכמה בדלתות הקדמיות ובדלת תא המטען.

לא למותר לציין, שעסקינו במערכת ש-"משדרגת" את הרכב ואת השימוש בו וממילא קיומה או אי קיומה הינו פרמטר שהצרכן מביא בחשבון בהחלטתו איזה רכב לרכוש.

בכל מקרה, ברור שעסקינו בפונקציה בעלת שווי כספי, שכן ניתן לרכשה בנפרד מספקים שונים ברחבי העולם, תמורת סך של כ- \$385 (לרכב דומה אך לא כולל התקנה).

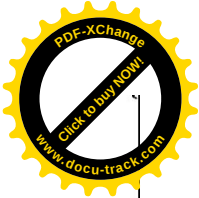
ז' פרסומים לדוגמא מצורפים כנספח ז'.

17. במקביל ומשום רצונו לקבל מימון לרכישה (עסקת ליסינג מימוני), פנה מר אורפז לחברת "יו טי אס – יוניברסל" הידועה בשם AVIS (להלן: "אויס") אשר ביום 26.2.19 מסרה לו הצעת מחיר לרכישתם של מספר רכבים, ביניהם טיוטה סאן היברידי.

ח' הצעת המחיר מיום 26.2.19 מצורפת כנספח ח'.

18. מר אורפז בחר את ההצעה ולצורך כך, ביקר שוב באתרי האינטרנט של יבואני הרכב שדגמיהם הוצעו לו. במסגרת זו, מר אורפז שב ועיין במפרט הרכב מדגם סאן היברידי ושב וראה שלכאורה קיימת ברכב מערכת כניסה חכמה. בסופו של דבר, לאחר בחינת הדברים החליט מר אורפז לרכוש טיוטה סאן היברידי, בין היתר בשל האבזור העשיר יחסית הקיים בה, הכולל כאמור מערכת כניסה חכמה.

ט' מפרט הרכב מדגם סאן היברידי כפי שפורסם באתר האינטרנט של המשיבה והסוכנויות מצורף כנספח ט'.



19. בהמשך לכך, ביום 27.2.19 (או בסמוך לו) התקשרה המבקשת עם אוויס בהסכם במסגרתו רכשה רכב טויוטה מדגם סאן היברידי תמורת הסך של 113,590 ₪ בתשלומים.

י' ההסכם מצורף כנספח י'.

יא' העתק צילומי של רישיון הרכב מצורף כנספח יא'.

20. לאור העובדה שלהסכם לא צורף מפרט והיה חשוב למר אורפו להיות בטוח "במה הוא מקבל", מיד ובסמוך לאחר חתימת ההסכם פנה מר אורפו אל המשיבה וביקש לקבל לידיו את מפרט הרכב שרכש. ביום 2.3.19 שלחה אליו המשיבה את מפרט הרכב **נספח ט'** לעיל, שבו כזכור, **מצוין במפורש שברכב קיימת מערכת כניסה חכמה**.

יב' הודעתה של המשיבה מיום 2.3.19 (ללא המפרט שצורף כנספח ט'), מצורפת כנספח יב'.

21. ביום 19.3.19 קיבל מר אורפו את הרכב לידיו. לאחר קבלת הרכב לידיו הבחין מר אורפו שאין התאמה, בלשון המעטה, בין המפרט אותו הציגה המשיבה באתר האינטרנט שלה ושנשלח אליו על ידה, לבין מצב הדברים בפועל. שכן בניגוד לאמור במפרט, **בפועל לא קיימת ברכב מערכת כניסה חכמה**.

22. על כן, ביום 25.3.19 פנה מר אורפו אל המשיבה והעמיד אותה החבדל בין אבזור הרכב שהזמין לבין אבזור הרכב שקיבל בפועל. במקביל מר אורפו גם פנה אל אוויס בעניין ובסופו של דבר התשובה שהתקבלה משתי החברות הייתה שלא ניתן להתקין ברכב מסוג סאן היברידי מערכת כניסה חכמה, תוך שהמשיבה מבהירה כי: **"אכן הייתה טעות והיא תוקנה מיד – טעות לעולם חוזרת"**.

23. בהמשך לכך המשיבה גם שינתה את מפרט הרכב וציינה כי ברכב מדגם סאן היברידי, אין מערכת כניסה חכמה.

יג' התכתובת עם המשיבה מצורפת כנספח יג'.

יד' התכתובת עם אוויס מצורפת כנספח יד'.

טו' המפרט המתוקן מצורף כנספח טו'.

24. מכאן הבקשה.



התובענה ראויה לידון כייצוגית :

התובענה נסמכת על פרט 1 שבתוספת :

25. סעיף 3 (א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, כי ניתן להגיש תובענה ייצוגית לפי פרט המופיע בתוספת השנייה לחוק.

26. היות והמשיבה היבואנית המורשית והבלעדית של רכבי טויוטה הרי שהינה "**עוסק**" כהגדרת המונח בחוק תשמ"א – 1981 (להלן: "**חוק הגנת הצרכן**"):

פריגו היא, החל מאוקטובר 2009, בעל הרישום בתרופת האלטרקסין, והיא זו **ששיווקה את תרופת האלטרקסין בארץ**, בהתאם להסכם שיש לה עם אספן. לפיכך, מבחינת חברי הקבוצה, **פריגו היא ה"יצרן"**, אשר בהתאם להגדרה שבסעיף 1 לחוק **הגנת הצרכן**, נושא כלפיהם באחריות להטעיה צרכנית (להגדרת "יצרן" השוו סעיף 1 לחוק האחריות למוצרים פגומים, תש"ם – 1980).

ת"צ (מחוזי מרכז) 16584-10-11 **דונית פלג נ' פריגו ישראל פרמצבטיקה בע"מ** (פורסם בנבו, 17.05.2015).

27. על כן, יש לראות התובענה ככזו שהוגשה על פי סעיף 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות.

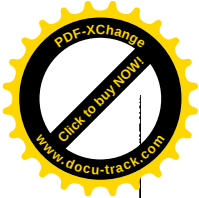
עילת תביעה אישית :

28. סעיף 4 (א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע שמי שיש לו עילת תביעה אישית רשאי להגיש תובענה ייצוגית. המבקשת תטען כי בידיה מספר עילות תביעה כנגד המשיבה כמפורט להלן.

הטעיה על פי חוק הגנת הצרכן :

29. סעיף 2 (א) לחוק הגנת הצרכן תשמ"א – 1981 (להלן: "**חוק הגנת הצרכן**") קובע:

2. (א) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה);



30. אף כי המפרט וכתבות יחסי הציבור הינם בבחינת "דבר" שהמשיבה "עשתה", באופן אשר מספיק כדי להיכנס בגדר הסעיף, למעלה מן הצורך נוסף, כי סעיף 2 (ג) מחיל את הוראות סעיף 2 גם על פרסומת. ברי כי המפרט המפורסם באתר האינטרנט של המשיבה הינו בבחינת פרסומת, קל וחומר כתבות יחסי הציבור של המשיבה.

31. המבקשת תטען, כי כל התנאים שהותוו בפסיקה באשר לקיומה של הטעייה מתקיימים בדנן.

32. מצג מטעה: אין חולק כי המפרט לא התאים, בלשון המעטה, למצב הדברים בפועל.

"כפי שהוסבר, הטעיה היא הצהרה כוזבת שעה שיש פער בי הדברים הנאמרים או המוסתרים (הטעיה במחדל) לבין המציאות"

סיני דויטש דיני הגנת הצרכן כרך ב: הדין המהותי עמ' 122 (2012).

33. ודוק, קיומה של מערכת כניסה חכמה הינה גם עניין מהותי בעסקה, שכן לא זאת בלבד שאבזור הרכב הינו פרמטר חשוב – כאמור בפרסומים נספח ו' לעיל, אלא שסעיפים 2 (א) (1) (4) לחוק הגנת הצרכן, גם קובעים כי כך הם פני הדברים.

34. גם אם נניח לטובת המשיבה כי ההטעיה נבעה מטעות בתום לב וגם אם נניח שהמשיבה לא התרשלה – אם כי ברור שלא כך פני הדברים שכן המשיבה יכולה הייתה בבדיקה סבירה לדעת שאין התאמה בין המפרט אותו היא מפרסמת לאבזור בפועל של הרכב שהיא מוכרת – לא יהיה בכך כדי להועיל למשיבה שכן האחריות שבאיסור ההטעיה על פי חוק הגנת הצרכן, הינה מסוג של אחריות מוחלטת:

"הטעיה, כולל הטעיה במחדל, לפי חוק הגנת הצרכן, אינה דורשת מהמטעה מצב נפשי של כוונה או של רשלנות".

סיני דויטש דיני הגנת הצרכן כרך ב: הדין המהותי עמ' 229 (2012).

כן ראו:

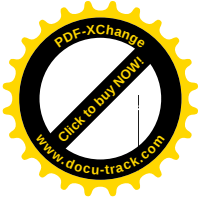
"אשר למצב הנפשי של העוסק-המטעה, אין צורך להוכיח כוונה מיוחדת להטעות. כך נקבע לצורך סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי) (ראה שלו בספרה הנ"ל [27], בעמ' 225 וכן נ' כהן, ד' פרידמן חוזים (כרך ב) [29], בעמ' 806). לעניין יסוד הכוונה בהטעיה בנוסחה לפי חוק הגנת הצרכן, קל וחומר שאין צורך בכוונה כזו (ראו ע"א 1304/91 טפחות – בנק משכנתאות לישראל בע"מ נ' ליפרט [4], בעמ' 327).



ת"א (מחוזי נצרת) 785/98 עיטל זילברשלג נ' אל על נתיבי אויר לישראל בע"מ, תשנ"ט (2) 385 (1999).

עוד ראו :

"העמדה לפיה האחריות האזרחית שמטיל חוק הגנת הצרכן בגין הטעיה צרכנית היא אחריות מוחלטת נתמכת במספר טעמים בעלי משקל: ראשית, כאשר ביקש המחוקק להגביל את חובת הגילוי למידע הידוע לעוסק, עשה כן במפורש (ראו סעיף 4(א)(1) לחוק הגנת הצרכן. המטיל חובת גילוי ביחס ל"כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס"). מכאן עולה לכאורה כי באותם נסיבות בהן לא הוגבלה חובת הגילוי, היא מוחלטת; שנית, סעיף 27 לחוק הגנת הצרכן קבע בשעתו הגנה לעוסק שהואשם בפלילים "אם הוכיח כי לא ידע ולא היה עליו לדעת" על ההפרה (סעיף זה בוטל לאחרונה בתיקון מס' 39 לחוק הגנת הצרכן, מאחר "שממילא באישום פלילי יצטרך תובע להוכיח מודעות להפרה". (דברי ההסבר להצעת החוק, ה"ח 620 מיום 31.10.2011)). עצם הצורך לקבוע פטור מאחריות פלילית, משמיעה לנו שהחובה הקבועה בהוראות חוק הגנת הצרכן (ושממנה נגזרת האחריות הנזיקית) היא מוחלטת; שלישית, מבחינת שיקולי המדיניות יש טעם להטיל אחריות מוחלטת על העוסק (היכול כמובן לשלוח הודעת צד ג' לגורם שהטעה אותו), שכן הוא זה שכלפיו יש לצרכן עילה מכוח חוק הגנת הצרכן. אם לא תאמר כך, הרי שעלול להיווצר מצב בו הצרכן יצא קרח מכאן ומכאן: את העוסק לא יוכל לתבוע, שכן לפי ההנחה לא התרשל בהשגת המידע; ואת הגורם לכך שהעוסק לא ידע לא יוכל לתבוע, בהעדר יריבות משפטית (ולעיתים, גם בשל הקושי המעשי להתדיין עמו בהיותו נתבע זר); ולבסוף, העמדה לפיה האחריות להטעיה צרכנית היא מוחלטת, הגם שלא מצאתי לה עיגון בפסיקת בית המשפט העליון, נתמכת באסמכתאות כבדות משקל: הן עמדתם של הפרופסורים דניאל פרידמן ונילי כהן, בספרם דיני חוזים, כרך א' (תשנ"ב) 568 – 569, הן עמדתו של פרופ' סיני דויטש (סיני דויטש, הגנת הצרכן א', עמוד 401 הגנת הצרכן ב', עמוד 395) והן עמדתה (הלכאורית) של השופטת רות רונן בהחלטתה בבקשת האישור בת"א (מחוזי ת"א) 2593/05 דניאל נ' גורי יבוא והפצה [פורסם בבנו] [ניתן ביום 8.5.11. יצוין כי בערעור על החלטה זו, ע"א 4333/11 [פורסם בבנו] שניתן ביום 12.3.2014, נזכר הנושא, אולם לא הוכרע לגופו. ראו פסקה 22 לפסק דינו של השופט יצחק עמית ופסקה 13 לפסק דינה של השופטת עדנה ארבל"



ת"צ (מחוזי מרכז) 16584-10-11 דונית פלג נ' פריגו ישראל פרמצבטיקה בע"מ (פורסם בנבו, 17.05.2015).

35. כל האמור לעיל מקבל משנה תוקף מקום בו עסקינן במפרט מטעה המפורסם, בין היתר, באינטרנט באופן שמלכתחילה מציב את הצרכן בעמדת נחיתות:

"טענת המבקשת לפיה על מי שמבצע רכישה באמצעות האינטרנט מוטלת אחריות מוגברת לעיין בתנאי העסקה ולהבין אותם אף היא דינה להידחות, בין היתר, בהינתן מאפייניו הייחודיים של המסחר באינטרנט והעובדה שהוא מציב את הצרכן בעמדת נחיתות מול העוסק והופך אותו לפגיע יותר (וראו לעניין זה: דויטש, מעמד הצרכן בעמ' 513-516)"

רע"א 3425/16 אל על נתיבי אוויר לישראל בע"מ נ' יונתן ברנד (פורסם בנבו, 11.07.2016)

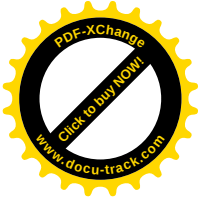
36. נזק: למעשה אין מחלוקת שרוכשי הרכבים רכשו ושילמו עבור מערכת שאינה קיימת. על כן, הנזק שנגרם כתוצאה מהטעיה הוא שווי התקנת אותה מערכת חסרה:

"מספרסמה בזק כי החיוב בגין שיחות בחיגוי בינלאומי ישיר ייעשה על-פי משך זמן השיחה המדויק ועל בסיס דקת שיחה, קמה חובתה לגבות את הסכומים בהתאם לאופן החישוב שהוצג בפרסום וקמה זכותו של הצרכן לשלם עבור השירות בהתאם לאמור בפרסום. בפועל, כאמור, גבתה בזק סכומים העולים על אלו שהיו משתלמים לו: נערך החישוב כמוצג בפרסום. נזקו של הצרכן המשתמש בשירות החיגוי הבינלאומי מתבטא בהפרש שבין הסכום שנגבה בפועל לבין מחיר השירות כפי שהוצג. ניתן לכנות נזק זה כנזק של "הפרש גביה".

ע"א 1977/97 יוסף ברזני נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ, נה(4) 584 (2001)

37. וראו הדברים אשר נכתבו בהקשרו של "מצג שווא רשלני" אשר נכונים לדנן מכוח קל וחומר, שכן בדנן עסקינן בעוולה צרכנית:

"זהו גם הכלל אשר אומץ ב. [68] Restatement 2d, Torts ב-552 נקבע כי הנפגע זכאי לפיצוי בשיעור של ההפרש בין שווי של מה שקיבל על-פי העסקה לבין מה ששילם בעבורו (סעיף-קטן 1), (a) (וכן כל נזק ממזני אחר אשר סבל עקב הסתמכותו על המצג (סעיף-קטן 1). (b) Restatement-קובעת באורח מפורש,



כי הנפגע אינו זכאי לפיצוי על אבדן ההנאה מן ההסכם שכרת הנפגע בהסתמך על מצג השווא (סעיף-קטן (2)

ע"א 5610/93 יוסף זלסקי נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה ראשון לציון, נא(1) 68 (1997)

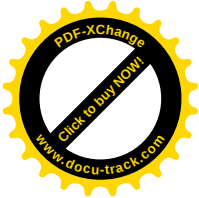
38. יתר על כן. היות וההטעיה מלכתחילה מציגה את הרכב באופן "חיובי" יותר מאשר שהוא באמת והיות הדבר משפיע, באופן מובנה, על מחירו של הרכב ומעלה אותו ביחס למחירו ללא ההטעיה, הרי שההפרש שבין שני המחירים הינו הנזק שנגרם לצרכן:

"כהשלמה לקביעות הנ"ל, ומבלי לטעת מסמרות בדבר, אני מוצא לנכון להפנות כאן גם לדברים הבאים, מתוך מאמרו של פרוקצ'יה וקלמנט, המאירים פן נוסף של הנזק הממוני הנובע מקיומה של "הטעיה צרכנית" במקרה קרוב לזה שבענייננו (המתקיים, לגישתם, אף ללא הסתמכות של הצרכנים על מצג-השווא) שעשויים להצדיק פיצוי חלקי בגין המחיר. וכך הם כותבים: "...מצגי-שווא בתחום הצרכני מיועדים להציג את העסקה באור חיובי יותר מנקודת-מבטו של הצרכן מכפי שהיא בפועל. המציג מבקש להגדיל את הביקוש למוצר, ולכך נלווית בדרך-כלל גם עלייה במחירו. עליית המחיר הינה "נזק" שנגרם לצרכן באופן סיבתי עקב המצג. נזק זה נגרם לא רק לצרכנים שהסתמכו, אלא לצרכנים כולם: גם צרכן שהחלטתו לרכוש לא נבעה ממצג-השווא, ועל-כן הוא לא הסתמך עליו, סבל בכל-זאת נזק אם שילם בעבורו מחיר העולה על זה שהיה משלם אלמלא המצג; ובאופן דומה, גם צרכן שלא נחשף כלל למצג, ולכן לא הסתמך על האמור בו, סבל נזק אם שילם בגינו מחיר גבוה יותר". (שם, בעמ' 10).

ע"א 8037/06 שי בדזילי נ' פריינר (חדס 1987) בע"מ (פורסם בנבו, 04.09.2014)

וראו:

"חלק אחר מחברי הקבוצה ניזוקו באופן קל יותר, שכן היו רוכשים את מכשירי המשיבה, ועושים בהם שימוש, גם אם הייתה המשיבה נמנעת מפרסום מטעה, ומיידעת את הלקוחות כי המכשיר מביא להפחתת שיער לצמיתות בלבד. ואולם, אותם לקוחות היו כפי הנראה משלמים מחיר נמוך יותר עבור המוצר, מאחר שהתועלות המיוחסות לו היו פחותות (ראו יובל פרוקצ'יה ואלון קלמנט "הסתמכות, קשר סיבתי ונזק בתובענה ייצוגית בגין הטעיה צרכנית" עיוני משפט לז' 7 (תשע"ז);



ת"צ (מרכז) 13190-03-13 סבח נ' סודות המזרח, [פורסם בנבו] פסקאות 36-41 (החלטה המאשרת ניהול תובענה כייצוגית ניתנה ב- 9.3.2017) (להלן: "עניין סבח").

ת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 בת שבע פילו נ' הום סקינוביי שנס בע"מ (פורסם בנבו, 20.11.2017)

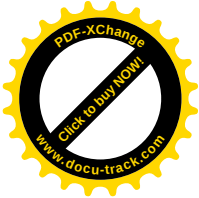
39. כך או כך, בכל מקרה בשלב הדיוני המקדמי דנן, על המבקשת להראות שלכאורה נגרם לה נזק וכימותו ואופן חישובו יעשו רק בשלב בירור התובענה גופה:

"בהתייחס לדרישת המבקשים להשבת מלוא הסכום אבקש להפנות לדבריו של כב' השופט בנימיני בפרשת מולטילוק. באותה הפרשה קבע בית המשפט שחרף ההטעה שנפלה בפרסומים, המוצר שנרכש לא היה משולל כל ערך וממילא אין לפסוק כפיצוי את מלוא סכומו: "אשר לשאלת הנזק, הרי שלטענת המבקש הנזק שנגרם לו הינו מלוא הסכום ששילם עבור המנעול (350 ₪), והפיצוי המבוקש הוא כמעין השבה [...] אכן, מנעול האינטראקטיב איננו נטול ערך כליל. [...] לפיכך, נזקו של המבקש איננו כגובה עלות האינטראקטיב, אלא נמוך מכך. בשלב זה של אישור התובענה כייצוגית אינני מדרש לקבוע מהו גובהו המדויק של הנזק שנגרם למבקש, כמו גם ליתר חברי הקבוצה, וכיצד יש לחשבו. די בכך שהמבקש הוכיח לכאורה כי נגרם לו נזק בר-פיצוי. המשיבה הציבה בפרסומיה את ההגנה מפני שיכפול לא-חוקי כחלק חשוב בהגנה שמעניק המנעול נשוא התביעה. לכן גם צריך להניח שלפחות חלק משמעותי מן הצרכנים, וכך גם המבקש על-פי עדותו, רכשו את המנעול בשל תכונה "חודית זו. ההנחה היא שמנעול אשר מעניק לרוכשו הגנה פחותה מזו שהובטח לו, שווה פחות כסף. [...] השאלה כיצד לכמת את הנזק, ואיך ניתן להוכיח את שיעורו, תתברר בתביעה עצמה".

בש"א (מחוזי תל אביב-יפו) 5989/06 אילן ג'אן נ' אלטמן רוקחות טבעית (1993) בע"מ (פורסם בנבו, 07.09.2010).

40. וכדברי בית המשפט הנכבד בפרשת פילו לעיל:

"כמובהר, את הקשיים הכרוכים באיתור כל אחת מהקבוצות הללו, ופסיקת סעד הולם לטובת חבריה, יש להותיר לשלב בירור התובענה לגופה".



ת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 בת שבע פילו נ' הוט סקינוביישנס בע"מ (פורסם בנבו, 20.11.2017)

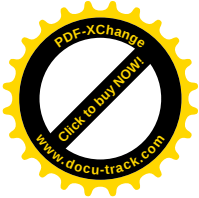
41. קשר סיבתי והסתמכות: אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי המבקשת וכלל רוכשי רכבי המשיבה סומכים ידם על המפרט של הרכב. למעשה, זהו המקור העיקרי, אם לא היחיד, שבו ניתן לקבל מידע על פרטי הרכב הנרכש.

42. לעניין ההסתמכות "הקבוצתית". בדנ"א 5712/01 יוסף ברזני נ' בזק, חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, נו (6) 385 (פורסם בנבו, 11.08.2003), קבע בית המשפט הנכבד שניתן לאמץ דרישת הסתמכות מרוככת, באופן שניתן להתגבר על קשיים בהוכחת ההסתמכות הקבוצתית על דרך הגמשת כלל הראיות או על דרך פיצוי לטובת הציבור:

"בתרגום הדברים ובהחלתם על ענייננו: לו הייתה לברזני עילת תביעה אישית, ובית-המשפט היה מכיר בו כזכאי להגיש תובענה ייצוגית, ולו הכיר בית-המשפט בתובענה הייצוגית לגופה, כי-אז היה בית-המשפט רשאי לקבוע דרכים ראויות כנראה לו לדרכי הוכחתו של יסוד הקשר הסיבתי בין הפרסום המטעה לבין הנזק שנגרם לכל אחד מבני הקבוצה, לרבות לגבי הנזק שנגרם לכל אחד ואחד מהם. וכלשון תקנה 9(א) הנזכרת: "...שכל חבר הקבוצה יוכיח את זכותו לסעד המבוקש באמצעות תצהיר, שבו יפרט את הנזק שנגרם לו". כך בתצהיר, וכהנחיית תקנה 9(ג) – גם בדרך אחרת שתיראה לבית-המשפט."

43. במרוצת הזמן חל ריכוך של ההלכה שנקבעה בפרשת ברזני לעיל, בהתאם לעמדתו של כבוד השופט חשין, ונקבע כי ניתן לבסס את העילה גם על הסתמכות "עקיפה" על מצג. כך למשל, בבש"א (ת"א) 5989/06 אילן ג'אן נ' אלטמן רוקחות טבעית (1993) בע"מ (פורסם בנבו, 07.09.2010), נקבע כי די בהפצת חומר פרסומי מטעה על מנת לקיים את דרישת ההסתמכות והקשר הסיבתי ואין צורך בהוכחת חשיפת כל אחד ואחד מחברי הקבוצה לדבר:

"שלישית, באיסור ההטעה הצרכני הדגיש המחוקק כי המדובר בפרסום ה"עלול להטעות", זאת אף אם התקיימה שרשרת עובדתית שהפרסום בראשיתה והצרכן הניזוק באחריתה. כך נקבע בדנ"א ברזני: "... נוסף ונאמר כי קשר סיבתי (עובדתי ומשפטי) הנדרש מהוראות סעיף 2(א) לחוק, אינו משמיע מאליו, לדעתי, הסתמכות מפורשת וישירה של צרכן על מצג שהציג עוסק. זאת, שלא כהוראות חוק אחרות, ובהן הוראות סעיף 56 לפקודת הנזיקין, שלפיהן נדרש מפורשות קשר סיבתי של

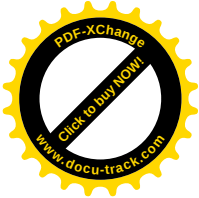


הסתמכות. אפשר שצרכן לא יסתמך באורח ישיר על מצג של עוסק, ובכל-זאת יתקיים קשר סיבתי נדרש, דהיינו כי מצגו של העוסק היה (כלשוננו של סעיף 64 לפקודת הנזיקין) "הסיבה או אחת הסיבות לנזק". כך הוא למשל במקום שניתן להוכיח כי פרסום שפרסם עוסק – פרסום העלול להטעות צרכן בעניין מהותי – הניע שרשרת עובדתית שבסופה נגרם לצרכן נזק. דוגמה: פרסום פלוני הטעה את פלוני, וניתן להצביע על קשר סיבתי בקירבה ראויה בין אותו פלוני לבין צרכן שנגרם לו נזק. לשון אחר: בהקשר ענייננו ראוי לפרש את מושג ההסתמכות בפרישה רחבה ככולל לא אך ההסתמכות ישירה בלבד ... פרסום העלול להטעות צרכן מגבש עוולה כהוראת סעיף 2(א) שלחוק. וכשמתקיים קשר סיבתי ראוי בין אותו פרסום לבין נזק שנגרם לצרכן – יהא זה קשר סיבתי ישיר על דרך של ההסתמכות או קשר סיבתי עקיף על דרך של שרשרת סיבתית ראויה מן הפרסום ועד לצרכן – יהא אותו צרכן זכאי לפיצוי. לשון אחר: על הצרכן התובע להראות כי הפרסום המטעה הניע שרשרת אירועים שבסופה הגיעה אליו וגרמה לו נזק" (דנ"א ברזני, פסקאות 39-40 לפסק דינו של כב' השופט חשין, ההדגשות נוספו).

44. פסיקה זו אושרה על ידי בית המשפט העליון הנכבד אשר דחה את הערעור, לאחר שהיה ער לסוגיית ההסתמכות וקבע כי מדובר בעניין הנוגע לכימות הנזק, ולפיכך יתברר במסגרת התובענה גופה:

"כמו כן סבורים אנו כי הדיון בטענות המשיב מתאים להתברר בדרך של תובענה ייצוגית. אכן, כפי שטוענות המבקשות בבקשת רשות הערעור, לא ניתן להתעלם ממספר קשיים העשויים להתעורר במסגרת הדיון בתובענה הייצוגית במקרה דנא. כוונתנו בעיקר לסוגיית כימות הנזק שנגרם לחברי הקבוצה ולשאלת ההסתמכות על הפרסום המטעה. ואולם, בית המשפט המחוזי היה ער לסוגיות אלה במסגרת הדיון בבקשת האישור. כך, לעניין הנזק ציין בית המשפט המחוזי כי נוכח העובדה שהתוסף הקל על תסמיני הכאב של המשיב, הרי שהוא וצרכנים דומים לו נהנו ממנו במידה מסוימת. לפיכך, קבע בית המשפט כי הנזק שנגרם הינו בגובה חלק מהסכום ששולם"

רעא 7540/10 אלטמן רוקחות טבעית (1993) בע"מ נ' אילן ג'אן (פורסם בנבו, 11.12.2011).



45. גם בת"צ (מחוזי י-ם) 21074-04-14 יונתן ברנד נ' אל-על נתיבי אויר לישראל בע"מ (פורסם בנבו, 23.03.2016) התייחס בית המשפט הנכבד לעניין זה וקבע במפורש:

"מאז נפסקה הלכת ברזני האמורה, חוקק חוק תובענות ייצוגיות, ופסיקת בית המשפט העליון לאחר חקיקתו ביארה כי הכלים שניתנו בחוק תובענות ייצוגיות להוכחת הזכאות לסעד תשלום פיצוי כספי, משליכים על דרך בחינתו של יסוד הקשר הסיבתי בתובענה ייצוגית (ע"א 10262/05 אביב שירותים משפטיים בע"מ נ' בנק הפועלים בע"מ, ההנהלה הראשית (פורסם במאגרים [פורסם בנבו]; 11.12.08)). בנוסף, כפי שנקבע בעניין ע"א 10085/08 תנובה מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק רבי ז"ל (פורסם במאגרים [פורסם בנבו]; 4.12.11), במקרה שאין זה מעשי להוכיח את הנזק שנגרם לכל אחד מחברי הקבוצה, ומקל וחומר את הקשר הסיבתי בין אותו נזק לבין התנהלות המזיק, ניתן להעניק סעדים לטובת הציבור, כאמור בסעיף 20(ג) לחוק תובענות ייצוגיות. זאת ועוד, כי שצוין בעניין תנובה, ייתכן כי ניתן לקיים את הדרישה לקשר סיבתי בתובענה ייצוגית, גם על דרך קביעת "קשר סיבתי קבוצתי". נראה, אפוא, כי הדרישה לקיומו של קשר סיבתי בין ההטעה לבין הנזק איננה מכשילה את הבקשה."

46. גם פסיקה זו אושרה על ידי בית המשפט העליון אשר דחה את הטענה שלא היה מוצדק לאשר את התובענה כייצוגית בשל סוגיית ההסתמכות הקבוצתית/האפשרות להוכיח הנזק שנגרם לכל אחד מחברי הקבוצה:

"לבסוף יש לדחות את טענת המבקשת לפיה לא היה מקום להתיר למשיב לנהל נגדה תובענה ייצוגית מן הטעם שלא ניתן להכריע בה לטובת הקבוצה מבלי לקיים בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מחבריה לפיצוי. אמנם, ישנם מקרים שבהם לא ניתן יהיה לאשר תובענה ייצוגית בשל קיומה של שונות גדולה בין חברי הקבוצה המיוצגת המחייבת בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מהם לסעד המבוקש בתובענה. ואולם, הלכה היא כי בית המשפט לא ידחה בקשה לאישור תובענה ייצוגית בשל קיומה של שונות בין חברי הקבוצה בהקשר זה אלא במקרים שבהם ברור כבר בשלב בקשת האישור כי לא ניתן להתגבר על הקשיים שמעוררת שונות זו באמצעות הכלים שמעמיד סעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות או פתרונות אחרים שנדונו בפסיקה (ראו: ע"א 6887/03 רזניק נ' ניר שיתופי אגודה ארצית שיתופית להתיישבות, [פורסם בנבו] בפסקה 27 (20.7.2010); וע"א 7141/13 קונקטיב גרופ בע"מ נ' דבוש, [פורסם בנבו] בפסקאות 3-6 לחוות דעתה

של השופטת ד' ברק-ארז ופסקה א' לחוות דעתו של השופט י' דנציגר (5.11.2015)). כפי שציין בית המשפט קמא, אף שבמקרה דנן ייתכן קושי להוכיח את זכאותו של כל אחד מחברי הקבוצה לפיצוי, אין לומר כבר בשלב זה כי לא ניתן להתגבר עליו באמצעות אחד ההסדרים הייעודיים שפותחו לשם כך בחקיקה ובפסיקה ולפיכך, השונות הקיימת בין חברי הקבוצה במקרה דנן אינה עילה לדחיית בקשת האישור."

47. בת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 בת שבע פילו נ' הום סקינוביישנס בע"מ (פורסם בנבו, 20.11.2017), סיכם כבוד השופט פרופסור עופר גרוסקופף, את הדברים באופן הבא:

"עמדת הפסיקה ביחס לאפשרות התביעה בגין הטעיה צרכנית בהליכי תובענה ייצוגית עברה שינוי במהלך השנים. אכן בתחילת דרכו של חוק תובענות ייצוגיות הציבה הפסיקה מכשולים בדרכם של המבקשים לנהל הליך בעילה של הטעיה צרכנית, הן לעניין הוכחת הקשר הסיבתי בין המצג המטעה לבין מצב ההכרה של כל אחד מחברי הקבוצה והנזק לו הוא טוען, והן לעניין הדרישה להומוגניות של חברי הקבוצה. ואולם בשנים האחרונות ניכרת מגמה של ריכוך דרישות אלו, תוך הכרה בכך שאין בהן, כשלעצמן, כדי להצדיק דחיית בקשת אישור, כאשר מוכחת הטעיה שיטתית של קבוצה גדולה של צרכנים. העמדה העדכנית, מוצאת את ביטוייה בדבריה הבאים של השופטת (כתוארה אז) אסתר חיות: יש לדחות את טענת המבקשת לפיה לא היה מקום להתיר למשיב לנהל נגדה תובענה ייצוגית מן הסעם שלא ניתן להכריע בה לטובת הקבוצה מבלי לקיים בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מחבריה לפיצוי. אמנם, ישנם מקרים שבהם לא ניתן יהיה לאשר תובענה ייצוגית בשל קיומה של שונות גדולה בין חברי הקבוצה המיוצגת המחייבת בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מהם לסעד המבוקש בתובענה. ואולם, הלכה היא כי בית המשפט לא יידחה בקשה לאישור תובענה ייצוגית בשל קיומה של שונות בין חברי הקבוצה בהקשר זה אלא במקרים שבהם ברור כבר בשלב בקשת האישור כי לא ניתן להתגבר על הקשיים שמעוררת שונות זו באמצעות הכלים שמעמיד סעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות או פתרונות אחרים שנדונו בפסיקה. (רע"א 3425/16 אל על נתיבי אוויר לישראל בע"מ נ' ברנד, [פורסם בנבו] פסקה 16 (ניתן ב- 11.7.2016)). לדברים דומים ראו רע"א 2047/17 אגד אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ נ' נאור, [פורסם בנבו] פסקה 6 (ניתן ב- 27.6.2017); רע"א 3418/16 המועצה להסדר



הימורים בספורט נ' אבידן, [פורסם בנבו] פסקה 21 (ניתן ב- 1.9.2016); רע"א 4114/17 כמיפל בע"מ נ' זוהר [פורסם בנבו] (ניתן ב- 2.11.2017). ויובהר, כל פסקי הדין שזכרו לעיל דנו בטענה להטעיה צרכנית, בנסיבות המעלות בדיוק את אותן טענות לכאוריות הנטענות כאן לעניין השוני בין חברי הקבוצה, והקושי שהדבר מעורר לפסוק סעד ללא בירור פרטני."

48. הדברים דלעיל מקבלים משנה תוקף, מקום בו מלכתחילה עילת ההטעיה הינה "התנהגותית" ולא "תוצאתית", כך שלצורך הקביעה שקיימת עילת תביעה, אין צורך להוכיח נזק וממילא גם לא הסתמכות:

"לאחר שעיינו בפסק הדין ובטיעוני הצדדים, סברנו כי קיימת עילת תביעה לכאורה למערערת – למצער הטעיה לפי חוק הגנת הצרכן, כאשר איסור ההטעיה שבחוק משתרע גם על כל דבר העלול להטעות, אף אם לא התקיימה הטעיה בפועל. לפיכך, פסק הדין יבוטל והדין יוחזר לבית המשפט המחוזי, על מנת שיבחן אם מתקיימים שאר התנאים לאישור התביעה כייצוגית."

עא 7103/15 שושנה חיה הררי נ' טלקאר חברה בע"מ "Kia Motors"

וראו עוד:

"ככל שיקבע בתום ההליך כי המצג שיצרה המשיבה, לפיו מוצריה מאפשרים הסרה מלאה (או כמעט מלאה) של שיער לצמיתות, הוא מצג מטעה, הרי שהדבר יהווה הטעיה צרכנית כלפי כל ציבור הלקוחות (פרסומי המשיבה עלולים היו להטעות כל אחד מצרכני המשיבה. ראו סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן).

בת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 בת שבע פילו נ' הוס סקינוביישנס בע"מ (פורסם בנבו, 20.11.2017)

חוק המכר:

49. סעיף 11 לחוק המכר תשנ"ח – 1968 (להלן: "חוק המכר") קובע כי:

אי התאמה

11. המוכר לא קיים את חיוביו, אם מסר –



- (1) רק חלק מהממכר או כמות גדולה או קטנה מן המוסכם;
- (2) נכס שונה או נכס מסוג או תיאור שונה מן המוסכם;
- (3) נכס שאין בו האיות או התכונות הדרושות לשימוש הרגיל או המסחרי או למטרה מיוחדת המשתמעת מן ההסכם;
- (4) נכס שמבחינת סוגו, תיאורו, איכותו או תכונותיו אינו מתאים לדגם או לדוגמה שהוצגו לקונה, זולת אם הוצגו ללא קבלת אחריות להתאמה;
- (5) נכס שאינו מתאים מבחינה אחרת למה שהוסכם בין הצדדים.
50. ברור שס"ק (2) (4) (5) מתקיימים בדנן.
51. מבלי לגרוע מהעובדה שהמשיבה ידעה ובוודאי שהייתה אמורה לדעת על אי ההתאמה, בכל מקרה המבקשת מסרה הודעה למשיבה על אי ההתאמה, מיד לאחר שנודע לה על כך.
52. על פי סעיף 28 לחוק המכר, הקונה זכאי לנכות את ההפרש בין המוצר שהזמין לבין זה שקיבל. ובדנן: כאמור לעיל, ברור שיש הבדל בין השניים, לכל הפחות שוויה של המערכת שאינה קיימת.
- רשלנות ומצג שווא רשלני:**
53. למשיבה קיימת כלפי המבקשת וכלפי כלל רוכשי רכביה הפוטנציאליים חובת זהירות מושגית וקונקרטית.
54. הצגת מצג שאינו תואם את המציאות אינה עולה בקנה אחד עם החובות המוטלות על יבואנית רכב סבירה ונבונה בנסיבות העניין.
55. כמובהר לעיל, ללקוחות נגרם נזק כתוצאה ממסירת המידע המטעה ומצג השווא.
- התביעה מעוררת שאלות מהותיות משותפות של משפט ועובדה:**
56. סעיף 4 (א) וסעיף 8 (א) 1 לחוק תובענות ייצוגיות קובעים, כי על מנת שבקשה לאישור תובענה ייצוגית תתקבל, יש להראות כי בין המבקשת לבין הקבוצה המיוצגת קיימות שאלות מהותיות משותפות של עובדה ומשפט.



57. במקרה דנן אין כל ספק כי גם תנאי זה מתקיים, היות וקיים מפרט רלוונטי אחד לכל רוכשי הרכבים. ממילא המשיבה גם ביצעה כלפי כולם את אותן עוולות.

קיימת אפשרות סבירה שהתובענה תוכרע לטובת חברי הקבוצה:

58. סעיף 8 א (1) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, כי בקשה לאישור תובענה כייצוגית תתקבל באם ימצא בית המשפט הנכבד כי קיימת אפשרות סבירה כי התובענה תתקבל.

59. המבקשת תטען כי כמפורט לעיל, יש בידיה עילות תביעה מוצדקות והלכה למעשה קיומו של המצג המטעה כלל אינו יכול להיות שנוי במחלוקת.

תובענה ייצוגית הינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת:

60. סעיף 8 א (2) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, כי יש להראות לבית המשפט הנכבד כי תובענה ייצוגית הינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת.

61. המבקשת תטען, כי בענייננו עסקינן בקבוצה גדולה מאוד שזהותם אינה ידועה לה וממילא לא ניתן לאגד את חברי הקבוצה לשם הגשת תובענה רגילה.

62. יתר על כן, במקרה דנן עסקינן בנוק בסכום קטן יחסית שנגרם לכל חבר קבוצה שאין כל כדאיות כלכלית להגיש בגינתו תובענה רגילה, כך שגם מטעם זה ראוי לברר התובענה כייצוגית.

63. התובענה גם אינה מצריכה לערוך בירור ספציפי לגבי כל אחד מחברי הקבוצה בנפרד, שכן מסכת העובדתית והמשפטית זהה לכולם.

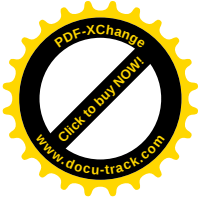
קיימת אפשרות סבירה שעניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל

בדרך הולמת ובתום לב:

64. המבקשת ובי"כ נכונים להשקיע מזמנם וממרחם על מנת לנהל את החליף בדרך הולמת ולטובת חברי הקבוצה.

65. קיימת חפיפה מוחלטת בין האינטרס של המבקשת לבין האינטרס של כלל חברי הקבוצה, באופן שהצלחת המבקשת בתובענה משמעותה הצלחת חברי הקבוצה.

66. אין כל ספק כי התובענה, המבוססת על מספר עילות, הוגשה בתום לב על ידי המבקשת.



הסעדים הנתבעים:

צו עשה:

67. מן הדין לחייב את המשיבה לספק לרוכשי הרכבים את המובטח במפרט ולהסיר המחדל. על כן, בית המשפט הנכבד יתבקש לחייב את המשיבה להתקין בכל הרכבים מסוג טויוטה סאן היברידית, מערכת כניסה חכמה כמובטח.

סעד כספי:

68. לחילופין, ככל שהתקנת המערכת אינה אפשרית (כפי שנאמר למר אורפז) הרי שכאמור, עלותה של מערכת כניסה חכמה הינה כ- \$385 (1,374 ₪ נכון ליום הגשת התובענה) ועוד סך מוערך של 1,000 ₪ עבור התקנת המערכת.

69. על כן, בסך הכל המבקשת תעמיד את נזקה האישי על הסך של 2,374 ₪.

70. אין באפשרות המבקשת לאמוד את הנזק שנגרם לכלל חברי הקבוצה שכן היא אינה יודעת מה גודלה. עם זאת כפי שעולה מפרסומים באתרי אינטרנט שונים העוסקים בתחום הרכב, עוד בטרם הגיע הרכב לישראל רשמה המשיבה 6,000 הזמנות מתוכן 85% לדגם ההיבריד. קרי: נכון להיום לכאורה נמכרו 5,100 כלי רכב מסוג זה על ידי המשיבה.

71. כתבה לעניין מספר ההזמנות של כלי הרכב מצורפת כנספח טז'.

72. על כן, להערכת המבקשת סכום הפיצוי נמצא בתחום סמכותו של בית משפט נכבד זה.

73. יהא זה מן הדין ומן הצדק לקבל את הבקשה.

אסף כהן, עו"ד
ב"כ המבקשת

ברק חון, עו"ד
ב"כ המבקשת